

Тријумф с танким упориштем

Пише: Мара Вучковић
уторак, 04 јун 2013 19:01

Спектакуларна победа СНС на изборима у Земуну, како је представљају напредњаци и медији, кад се у обзир узме излазност и удео њихових гласача у бирачком телу престоничке општине, далеко је од тријумфа. Од 160.000 бирача у Земуну на изборе је изашло 54.000 (34 одсто), а за СНС је гласало око 29.000. Иако је то тек 17 одсто гласача, напредњаци ће самостално формирати власт у петој српској општини по величини.

Због овакве статистике се озбиљно може довести у питање легитимитет нове (старе) општинске власти, односно колико је то реалан одраз воље Земунаца. СНС је велика странка у експанзији и бар пола гласова из Земуна дугује се члановима странке. Али, већина је већина колико год мала била, легалитет је потпуно неспоран и даје подстицај напредњацима за расписивање ванредних парламентарних избора на јесен, као и за рушење Ђиласа у Београду.

Демократска странка је највећи губитник јер је са 27 одсто спала на 8,6. Управо из тог разлога, напредњаци прозивају Ђиласа да нема легитимитет за власт у Београду и терен за његову смену већ је спреман.

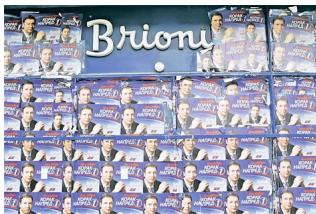

ДСС ће остати на истом броју мандата, док се СПС – ПУПС дуплирао. Министар финансија Милош Ђинкић у Земуну је освојио тачно 550 гласова. Умало ЛДП да пређе цензус, што би било први пут у Земуну, а увећање од једног процента дугује Бојану Јуранићу, једног од најагресивнијих посланика. Од ЛДП су мање гласова освојили радикали, који су пре цепања странке традиционално владали Земуну, па је заправо

тај тренд само настављен кроз СНС.

Предизборну кампању у Земуну окарактерисало је ангажовање лидера владајућих и опозиционих странака, од Вучића, Дачића и Динкића до Коштунице и Чеде Јовановића. Од плаката, на свакој бандери и ћошку, видели смо искључиво оне са којих нас гледа Александар Вучић. Остали нису имали пара да се утркују с прелепљивањем, а чуле су се и притужбе о „напредњачким батинашима“ који спречавају лепљење плаката супротне стране. Уобичајено за владајућу странку, гласове су врбовали и тако што су сиромашнијим Земунцима, пре свега Ромима, делили намирнице, одећу, обућу, хиљадарку...

Као и иначе, није изостала ни медијска помоћ владајућој странци. Најрежимскији од свих режимских медија је на дан избора у Земуну избацио насловну страну: „Ђилас подигао четири милиона евра у кешу“, што је он демантовао.

Избори у Земуну показују и да би патриотски фронт морао озбиљно да поради на својој агилности и промени стратегије уколико му је намера да се озбиљније мрдне од цензуса. У том смислу, урађен је један корак напред, заједничким изласком ДСС и Двери. У Земуну је, међутим, било неколико листа за скидање гласова странкама такозване патриотске оријентације, попут СНП 1389 који делује као напредњачки подмладак.

Без обзира на победу, јер се гледа математика а не здрава логика, изборни резултати у Земуну показују да СНС нема прави легитимитет (а поготово не плебисцитарну подршку о којој говори), да је велики број апстинената, који не показују само однос према власти, већ и према опозицији. Конкретно, 66 одсто Земунца није изашло на изборе и крајње је дискутабилно да ли ове резултате треба озбиљно узимати као репер за расположење на националном нивоу.